

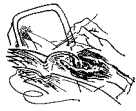
Dippold Péter

Köszöntő a Magyar Könyvtárosok VI. Világtalálkozója elé

A világ nagy rendezvényeit általában négyévente szervezik. Ennyi idő elég-séges ahhoz, hogy egy szakma képviselői újabb eredményeikről számot tud-janak adni, hogy személyes élményeik hosszabb szakaszáról számolhassan-ak be régen látott barátaiknak anélkül, hogy ismételnék magukat. Négy év alatt új arcok, új problémák jelennek meg, van miről beszélnünk, nem le-szünk unalmasak.

Hatodik alkalommal kerül sor 2004-ben a magyar könyvtárosok világtalál-kozájára, rendezője a hagyományok szerint ebben az évben is az Országos Széchényi Könyvtár, fővédnöke Hiller István kulturális miniszter.

Hogyan értünk el hatodik találkozóhoz? Múltidézésként néhány adatot sze-mezgettem a korábbi tanácskozások eseményeiből. Az első találkozásra 1980-ban került sor, a megbeszélés az első hivatalos kapcsolatfelvételt jelen-tette a nyugaton és itthon élő könyvtári szakemberek között. Szó esett a könyvtárosok szerepéről a magyar kultúra terjesztése érdekében, a bibliog-ráfiai és gyűjteményi együttműködésről és sok egyéb szakmai kérdéstről. 1985-ben a tapasztalatcsere már szorosabb szakmai tematikába rendeződött, a résztvevők három szekcióban folytatták a tanácskozást. A fő témák a kül-földi és hazai hungarika-gyűjtés és -feltárás problémái, az anyanyelvi kultú-ra ápolásának lehetőségei és a számítógépek könyvtári térhódításának kér-dései voltak. A szomszédos országok könyvtárosai először a harmadik, 1992-ben megrendezett konferenciára kaptak meghívást, amely a rendszer-váltás jegyében telt el: sok új szakmai kapcsolat született ekkor. 1996-ra már rutinná vált a szervezés, és a világtalálkozó összekapcsolódott a Magyar Könyvtárosok Egyesületének vándorgyűlésével, lehetővé téve a hosszabb együttlétet és a mélyebb tapasztalatcserét hazai és határon túli könyvtárosok között. Ekkor a központi téma a kisebbségi és többségi társadalom kommu-

MAGYAR KÖNYVTÁROSOK VI. VILÁGTALÁLKOZÓJA

---

nikációja volt. Így értünk el azután 2000-hez, amikor utoljára találkoztunk határon túli kollégáinkkal egy rendkívül jó hangulatú tanácskozáson, a nagy melegben csaknem harminc előadást meghallgatva.

Eltelt újabb négy év, és elérkezett 2004, hazánk Európai Unióhoz való csatlakozásának esztendeje. Ideje tehát arról beszélni, mit is jelent a csatlakozás szakmánk szempontjából, hogyan látjuk nemzeti kultúránk helyzetét, a könyvtárak, a könyvtárosok szerepét, felelősségét globalizálódó környezetünkben. Ahány országban és szűkebb szakterületen dolgozunk, annyiféle viszonyunk lehet a változásokhoz. A könyvtárosság fogalma rendkívül sokirányú tevékenységeket takar: a kistelepülési könyvtáros mást lát a világból, mint az informatikus szakember, a könyvtörténésznek egészen mások a problémái, mint a minőségfejlesztéssel foglalkozó menedzsernek. A határok ma már nem jelentenek akadályt az információk terjedésében, de egy-egy ország belső szokás- és jogrendszere igenis befolyásolja a könyvtárosok napi munkáját. Egy dolog közös ebben a szétszóródott közösségben: a maga lehetőségei szerint ki-ki a kulturális értékek összegyűjtésén, megőrzésén és szolgáltatásán dolgozik, függetlenül szakterületétől.

Ezért a Magyar Könyvtárosok VI. Világtalálkozója központi témájának „Az európaiság – magyarság. Kulturális örökség és integráció” problémakörét választottuk. A világtalálkozóra az idén először a határon túl élő magyar könyvtárosokon, a külföldi könyvtárakban hungarika gyűjteményeket gondozó kollégákon kívül meghívtuk a külföldi magyar kulturális intézetek könyvtárosait, valamint a külföldön oktató magyar hungarológusokat is.

A rendezők által javasolt szekciótémák: a nemzeti nyelvek és a globalizáció; a kulturális örökség digitalizációja; hungarika gyűjtemények, együttműködési formák a hazai és a határon túli könyvtárak között. A beérkezett előadás-javaslatok alapján tartalmas tanácskozás várható júliusban.

Az elmúlt 24 év találkozóinak tartalma és hangulata bizakodással tölt el, hogy idei konferenciánk a hagyományörzés jegyében, de a változó világnak megfelelő új tartalommal épül be szakmánk történetébe. Ehhez kívánok mindannyiunknak jó munkát.

[Megjelent a Könyv, Könyvtár, Könyvtáros 2004. júniusi számában]